

Sygn. akt: I 1 C 61/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	Dorota Stankiewicz

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2017 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa A. s. (...) z siedzibą w S. (Francja) działający poprzez (...) Spółki Akcyjnej Oddział w Polsce z siedzibą w W.

przeciwko T. K.

o zapłatę

I. Oddała powództwo.

II. Kosztami procesu obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Powód A.s. (...) z siedzibą S. (Francja) pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagał się zasądzenia od pozwanego T. K. kwoty 488,81 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym – k. 1-4)

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny postanowieniem z dnia 3 października 2016 r., wydanym w sprawie VI Nc – e (...), stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni.

(postanowienie – k. 5)

Po wpłynięciu sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni powód A.s. (...) z siedzibą S. (Francja) usunął braki formalne pozwu w trybie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. i podtrzymał żądanie. Jednocześnie wskazał, iż w dniu 26 października 2016 r. powód dokonał sprzedaży oddziału przedsiębiorstwa powoda (...) SA oddział w P. na rzecz (...) S.A. wraz ze wszystkimi wierzytelnościami wynikającymi z polskiego portfela ubezpieczeń, powstałe w wyniku działalności oddziału w Polsce.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazał, iż zaprzecza faktowi zawarcia umowy i podniósł zarzut przedawnienie.

(odpowiedź na pozew k. 33-34)

Sąd zważył, co następuje:

W myśl ogólnych zasad na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa. W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty w/w kwoty powinien wykazać zasadność obciążenia pozwanego fakturami na kwoty których dochodzi, charakter umowy jaka łączyła strony, jakie świadczenia w ramach tej umowy powinien pozwany ponieść na rzecz powoda oraz zasadność domagania się na podstawie tej umowy zapłaty kwoty takiej jak wskazana w pozwie od pozwanego. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

W toku procesu podejmuje się działania i rozumowania zmierzające do ustalenia stanu faktycznego. Udowodnienie faktów w świetle przepisów prawa cywilnego, zwłaszcza art. 6 k.c. polega na uznaniu przez Sąd za prawdziwe zdania o tym fakcie. Elementem istotnym jest więc wynik operacji myślowej dokonywanej przez sąd, a nie jedynie dowodzenie w znaczeniu formalnym sprowadzające się do przedstawienia dowodów przez stronę. Materialnoprawny aspekt zagadnienia onus probandi służy do kwalifikacji prawnej negatywnego wyniku postępowania dowodowego., rozumiane jako wskazanie wpływu nieudowodnienia pewnych faktów na wynik procesu. Zgodnie z art. 3 k.p.c. obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy obciąża stronę, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. W związku z powyższym należy uznać, iż wykrycie prawdy przez Sąd ogranicza się w zasadzie do przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony. W procesie cywilnym strony mają obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności mogących, stosownie do treści art. 227 k.p.c., być przedmiotem dowodu.

Przy rozpoznawaniu sprawy Sąd powziął wątpliwość co do legitymacji czynnej powoda do występowania z żądaniem zapłaty od pozwanego kwoty wynikającej z umowy.

Powód poinformował, iż w wyniku zbycia zorganizowanej części przedsiębiorstwa wierzytelność została przeniesiona na (...) S.A. zaś ten podmiot wyraził wolę wstąpienia do niniejszej sprawy w charakterze powoda.

Zgodnie z art. 505 (4) § 1 k.p.c. niedopuszczalne są zmiany podmiotowe w postępowaniu prowadzonym w trybie postępowania uproszczonego co powoduje, iż taka zmiana powoda nie mogła być dokonana.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Celem procesu cywilnego jest urzeczywistnienie normy prawnej obowiązującej w stosunkach cywilnoprawnych. Żeby to urzeczywistnienie w konkretnym przypadku mogło nastąpić, w procesie cywilnym muszą brać udział - jako strony - te podmioty, wobec których zgodnie z prawem materialnym ma być zrealizowana odpowiednia norma prawna. Nie budzi wątpliwości, że tylko ze stosunku prawnego określonego przez prawo materialne płynie uprawnienie konkretnego podmiotu do występowania z konkretnym roszczeniem przeciwko innemu konkretnemu podmiotowi. To szczególne uprawnienie, oceniane z punktu widzenia prawa materialnego, nazywane jest legitymacją procesową. Jeśli zostanie wykazane, że strony są związane prawnomaterialnie z przedmiotem procesu, którym jest roszczenie procesowe, to zostanie wykazana legitymacja procesowa powoda (czynna) i pozwanego (bierna). W przeciwnym razie brak będzie legitymacji procesowej, czy to powoda, czy też pozwanego albo też obu stron. Wprawdzie treść legitymacji powoda i legitymacji pozwanego jest inna, gdyż powód jest uprawniony, a pozwany jest zobowiązany, ale obie legitymacje zbiegają się do tego samego przedmiotu, który właśnie jest przedmiotem rozpoznania i rozstrzygnięcia sądu.

Wobec tego, że legitymacja procesowa stanowi przesłankę materialnoprawną, sąd dokonuje oceny w zakresie jej istnienia w chwili orzekania co do istoty sprawy, tj. w chwili wyrokowania. Brak legitymacji czynnej, jak i biernej prowadzi zaś do wydania wyroku oddalającego powództwo.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, należy wskazać, iż ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika, by powód posiadał legitymację czynną do wystąpienia z powództwem w stosunku do długu wynikającego ze stosunku umownego łączącego powoda z pozwanym, z uwagi na przeniesienie wierzytelności na inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, Sąd oddalił powództwo jak w pkt I wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Powód przegrał niniejsze postępowanie w całości, a zatem Sąd w pkt II wyroku obciążył powódkę kosztami procesu.